

A když na dvůr vkročila, na tem dvoře nic ne-ní, e-nom trá-va ze-le-ná, po ní cho-dí vý-vo - da.

A když na dvůr vkročila,
na tem dvoře nic není,
enom tráva zelená,
po ní chodí vývoda.

Do maštale vkročila,

v maštale nic není,
enom holé mostnice,
co ty koně stávaly.

Kerá panna poctivá,
každá je tak červená

jak růžička saděná.

Kerá není poctivá,
ta je jak charba modrá,
co na úhoře sedá.

109. BOJOVNICE

232. Od Příbora. Zp. II. 6

Kral na vo - jnu za - vo - lal, kral na vo-

jnu za - vo - lal, se - dla - ček se za - sta - ral.

233. Ze Skřípova od Opavy

Kral na vo - jnu za - vo - lal, kral na vo - jnu za - vo - lal,

se - dla - ček se za - sta - ral.

Kral na vojnu zavolal,
sedlaček se zastaral.

Koho na tu vojnu dam?
Syna žádného nemam.

Měltě jenom tři dcery,
dvě do vojny něchtěly.

Jedna byla Dorota,
pobožného života.

Druha byla Ludmila,
každemu se libila.

Třetí byla Anička,
potěšila tatička.

Něstaraj se, tatičku,
nahotuj mi šabličku.

Ja na vojnu pojedu,
za vas bojovat budu.

Když na koňa sedala,
všeckym ruček dávala.

Pichla koňa ostrohu,
poručila se Bohu.

Jak do vojny přijela,
kordem si vytočila.

Třikrát vojsko objela,
tři sta Turků zabila.

Kral se tomu podivil:
Co to za vojaček byl?

Něni sem ja vojaček,
ale ja sem děvečka
chudobného tatička.

Dybys byla děvečka,
dal bych tobě synačka.

Něpřijela sem se vdat,
přijela sem bojovat.

To za sveho mileho,
za tatička stareho.

234. *Jiné čtení*

Zakázali na vojnu
sedláčkovi do domu.¹⁾

Sedláček se zastaral,
sedňa za stůl zaplakal.

Nemám syna žádného,
ani bratra vlastního.